

Brussel, 26.8.2022
COM(2022) 417 final

VERSLAG VAN DE COMMISSIE

**Jaarverslag over de veiligheid van offshore olie- en gasactiviteiten in de Europese Unie
voor het jaar 2020**

VERSLAG VAN DE COMMISSIE

**Jaarverslag van de Europese Commissie over de veiligheid van offshore olie- en gasactiviteiten
voor het jaar 2020**

Inhoudsopgave

1. INLEIDING.....	3
2. RECHTSGROND.....	4
3. METHODE EN ONTVANGEN INFORMATIE.....	4
4. DE OFFSHORE OLIE- EN GASSECTOR IN DE EUROPESE UNIE	5
4.1 Installaties en productie	5
4.2 Offshore-inspecties, -onderzoeken, -handhavingsacties en -regelgevingskader	8
5. INCIDENTEN EN VEILIGHEIDSPRESTATIES	9
6. CONCLUSIES	12

1. INLEIDING

Sinds 2016 publiceert de Europese Commissie een jaarverslag over de veiligheid van offshore olie- en -gasactiviteiten in de EU.

Richtlijn 2013/30/EU¹ van het Europees Parlement en de Raad van 12 juni 2013 betreffende de veiligheid van offshore olie- en gasactiviteiten en tot wijziging van Richtlijn 2004/35/EG (“richtlijn offshoreveiligheid”) vormt de rechtsgrond voor dit verslag. Met deze richtlijn wordt gestreefd naar een hoog veiligheidsniveau bij offshore olie- en gasactiviteiten ten behoeve van:

- i. werknemers;
- ii. het milieu;
- iii. offshoreplatforms en -uitrusting;
- iv. economische activiteiten zoals visserij en toerisme.

De richtlijn, zoals door de lidstaten uitgevoerd, helpt bij:

- i. het voorkomen van zware ongevallen en incidenten;
- ii. het verminderen van het aantal incidenten;
- iii. het zorgen voor een doeltreffende follow-up van ongevallen en incidenten om de ernst van de gevolgen ervan te verminderen.

Net als de vorige verslagen bevat dit jaarverslag ook:

- i. gegevens over het aantal en het type installaties in de EU;
- ii. informatie over veiligheidsincidenten in deze installaties;
- iii. een beoordeling van de veiligheidsprestaties van de offshore olie- en gasactiviteiten.

Met elk verslag wint de trendanalyse aan betekenis. De verslagen fungeren ook als een inventaris van de veiligheidsprestaties van de offshore olie- en gasactiviteiten van de lidstaten.

Dit verslag is gebaseerd op de jaarverslagen en gegevens die door de lidstaten zijn ingediend op grond van de richtlijn offshoreveiligheid.

Er zijn 187 offshore olie- en gasinstallaties in de Noordzee en de Atlantische Oceaan², 165 in de Middellandse Zee, 9 in de Zwarte Zee en 2 in de Oostzee. In 2020 hebben de bevoegde autoriteiten van de lidstaten de veiligheid van 141 offshore-installaties in hun rechtsgebied geïnspecteerd. De landen meldden 2 zware ongevallen: 1 in Kroatië en 1 in Denemarken.

Het aantal incidenten is gedaald van 34 in 2019 tot 16 in 2020. Hieruit blijkt dat de veiligheid van de installaties aanzienlijk is verbeterd.

¹ PB L 178 van 28.6.2013, blz. 66.

² Na het vertrek van het VK uit de EU is het aantal installaties in de Noordzee en de Atlantische Oceaan met 176 gedaald.

2. RECHTSGROND

Overeenkomstig artikel 25 van de richtlijn offshoreveiligheid moet de Commissie een jaarverslag over de veiligheid en de milieueffecten van offshore olie- en gasactiviteiten publiceren. Dit verslag is gebaseerd op de afzonderlijke jaarverslagen die de lidstaten bij de Commissie moeten indienen. In bijlage IX, punt 3, van de richtlijn wordt bepaald welke informatie de jaarverslagen ten minste moet bevatten:

- a) het aantal, de leeftijd en de locatie van de installaties;
- b) het aantal en type uitgevoerde inspecties en onderzoeken, naast eventuele dwingende maatregelen of veroordelingen;
- c) incidenten die zich hebben voorgedaan;
- d) grote veranderingen in het offshoreregelgevingskader;
- e) prestaties van de offshore olie- en gasactiviteiten.

De lidstaten hebben tot 1 juni van het jaar volgend op de verslagperiode (bijv. 1 juni 2021 voor 2020) om de vereiste informatie te publiceren en in te dienen.

De lidstaten moeten de informatie indienen aan de hand van de modellen die zijn vastgesteld bij Uitvoeringsverordening (EU) nr. 1112/2014 van de Commissie van 13 oktober 2014³. De modellen stellen:

- i. exploitanten en eigenaars van offshore olie- en gasinstallaties in staat om informatie uit te wisselen inzake grotegevaarindicatoren;
- ii. lidstaten in staat informatie inzake grotegevaarindicatoren te publiceren.

In een richtsnoer⁴ wordt specifieke informatie over de uitvoeringsverordening verstrekt en wordt uitgelegd hoe de rapporteringsmodellen moeten worden gebruikt.

3. METHODE EN ONTVANGEN INFORMATIE

De lidstaten moeten duidelijk omschreven informatie verstrekken over veiligheidsincidenten in de offshore olie- en gasector, met gebruikmaking van de modellen. De gegevens moeten informatie bevatten over de offshore olie- en gasinstallaties in de EU, zoals aantal, type, locatie en leeftijd. In de verslagen van de lidstaten moet ook informatie worden verstrekt over het aantal: i) offshore-inspecties, -onderzoeken en -handhavingsacties; ii) incidenten per categorie; en iii) letsels.

Voor dit jaarverslag heeft de Commissie gebruikgemaakt van informatie die is verstrekt door Bulgarije, Cyprus, Denemarken, Duitsland, Frankrijk, Griekenland, Ierland, Italië, Kroatië, Nederland, Polen, Roemenië en Spanje. Andere lidstaten waren niet actief in de offshore olie- en gasector of hebben geen relevante informatie ingediend.

³ PB L 302 van 22.10.2014, blz. 2.

⁴ https://euoag.jrc.ec.europa.eu/files/attachments/2015_11_25_implementing_regulation_guidance_document_final.pdf

Alle lidstaten met offshore olie- en gasactiviteiten verklaarden alle vereiste informatie over alle installaties te hebben ingediend.

4. DE OFFSHORE OLIE- EN GASSECTOR IN DE EUROPESE UNIE

4.1 Installaties en productie

De lidstaten hebben in 2020 melding gemaakt van 363 installaties in EU-wateren (zie tabel 1):

- De meeste offshore-installaties⁵ bevinden zich in de Noordzee en de Atlantische Oceaan.
- Ongeveer 42 % bevindt zich in het Nederlandse deel van de Noordzee (bekend als de exclusieve economische zone van Nederland).
- In de Middellandse Zee is Italië het actiefst (38 % van alle installaties in EU-wateren), gevolgd door Kroatië.
- In de Zwarte Zee heeft Roemenië een reeds lang gevestigde offshore olie- en gasindustrie. Bulgarije heeft de exploratie van offshorekoolwaterstoffen voortgezet, hoewel de productie met één installatie nog zeer bescheiden is.
- In de Oostzee beschikt alleen Polen over offshore-installaties.

⁵ Mobiele offshorebooreenheden vormen geen onderdeel van de analyse in punt 4.1.

Tabel 1: Installaties op 1 januari 2020: type installatie, per gebied en lidstaat

Gebied	Land	Type installatie (*)				
		FMI	NUI	FNP	FPI	Totaal (gebied/land)
Oostzee		1	1	0	0	2
	Polen	3	1	0	0	4
Zwarte Zee		6	3	0	0	9
	Bulgarije	0	1	0	0	1
	Roemenië	6	2	0	0	8
Middellandse Zee		16	147	0	2	165
	Kroatië	2	18	0	0	20
	Griekenland	1	1	0	0	2
	Italië	12	126	0	2	140
	Spanje	1	2	0	0	3
Noordzee en Atlantische Oceaan		59	127	1	0	187
	Denemarken	10	19	1	0	30
	Duitsland	2	0	0	0	2
	Ierland	1	1	0	0	2
	Nederland	46	105	0	0	151
Totaal (type installatie)		84	276	1	2	363

(*) FMI: Vaste bemane installatie; FNP: Vaste niet-productie-installatie; FPI: Drijvende productie-installatie; NUI: Doorgaans onbemande installatie.

Meer dan de helft van de offshore-installaties is tussen 1980 en 2000 in gebruik genomen; in 2020 zijn geen nieuwe vaste installaties in gebruik genomen. Sinds 2010 is de ontwikkeling van nieuwe productie-installaties merkbaar afgenomen in de Noordzee en de Atlantische Oceaan.

Ongeveer 81 % van de olie- en gasproductie in de EU (18 795 kiloton olie-equivalent) wordt geproduceerd in de Noordzee en de Atlantische Oceaan (zie tabel 2). De grootste producenten in die

wateren zijn Nederland en Denemarken. Italië en Kroatië zijn de grootste producenten in de Middellandse Zee. In de Zwarte Zee heeft alleen Roemenië een noemenswaardige olie- en gasproductie.

Tabel 2: Offshore olie- en gasproductie in de EU in kiloton olie-equivalent (ktoe) in 2020

Gebied	Land	ktoe	% van EU-totaal
Oostzee		249	1,3 %
	Polen	249	1,3 %
Zwarte Zee		1 179	5,9 %
	Bulgarije	30	0,1 %
	Roemenië	1 149	5,8 %
Middellandse Zee		2 790	13,9 %
	Kroatië	241	1,2 %
	Griekenland	97	0,5 %
	Italië	2 422	12,1 %
	Spanje	30	0,1 %
Noordzee en Atlantische Oceaan		157 233	78,9 %
	Denemarken	4 917	24,6 %
	Duitsland	890	4,5 %
	Ierland	90	0,5 %
	Nederland	9 826	49,2 %
Totaal		19 941	100 %

Als gevolg van het vertrek van het VK uit de EU is de EU ongeveer 80 % van haar offshore olie- en gasproductie kwijtgeraakt. De productie is lichtjes gestegen in Polen, Bulgarije en Duitsland, maar is in alle andere lidstaten gedaald, met name in Denemarken. Ten opzichte van de productie in de lidstaten in 2019 was er een productieverlies van 18 % (ongeveer 4 317 kiloton olie-equivalent) in 2020.

Van de totale productie in de EU, gemeten in kiloton olie-equivalent (ktoe), bestond 70 % uit gas en slechts 30 % uit olie. Met 3 619 ktoe was Denemarken de belangrijkste olieproducent, gevolgd door Duitsland (867 ktoe), Nederland (451 ktoe) en Italië (440 ktoe).

4.2 Offshore-inspecties, -onderzoeken, -handhavingsacties en -regelgevingskader

De bevoegde autoriteiten in de lidstaten hebben de offshore-installaties in hun rechtsgebied in 2020 regelmatig geïnspecteerd (zie tabel 3) — hoe meer installaties een land had, hoe meer inspecties het gewoonlijk uitvoerde.

Ten opzichte van 2019⁶ daalde het aantal inspecties, het aantal mandagen op de installaties om inspecties uit te voeren en het aantal geïnspecteerde installaties. Met name besteedden de inspecteurs veel minder tijd op de installaties dan in 2019.

Tabel 3: Aantal offshore-inspecties per gebied en lidstaat in 2020

Gebied	Land	Inspecties	Mandagen op de installatie (reistijd niet inbegrepen)	Aantal geïnspecteerde installaties
Oostzee		2	7	4
	Polen	2	7	4
Zwarte Zee		10	60	7
	Bulgarije	0	0	0
	Roemenië	10	60	7
Middellandse Zee		181	175	80
	Kroatië	13	13	6
	Cyprus	0	0	0
	Griekenland	1	5	2
	Italië	164	156	69
	Spanje	3	1	3
Noordzee en Atlantische Oceaan		62	89	50

⁶ Om een vergelijking te kunnen maken tussen 2020 en 2019, hebben wij de Britse gegevens van 2019 buiten beschouwing gelaten.

	Denemarken	12	53	10
	Duitsland	2	3	2
	Ierland	2	12	2
	Nederland	46	21	36
Totaal		255	331	141

Op grond van artikel 18 van de richtlijn offshoreveiligheid beschikken de bevoegde nationale autoriteiten over rechten en bevoegdheden betreffende activiteiten en installaties in hun rechtsgebied. Deze bevoegdheden omvatten het recht om activiteiten te verbieden en het recht om maatregelen te vragen om zowel de naleving van risicobeheer als de veiligheid van de activiteiten te waarborgen.

In 2020 verrichte Denemarken onderzoek naar één zwaar ongeval en Kroatië verrichte één onderzoek naar aanleiding van door het personeel gemelde veiligheids- en milieugerelateerde problemen. In 2019 voerden Italië en Roemenië elk één onderzoek uit.

In 2020 voerde alleen Denemarken een handhavingsactie uit. De enige handhavingsactie in 2019 (met uitzondering van het VK) werd uitgevoerd door Nederland.

5. INCIDENTEN EN VEILIGHEIDSPRESTATIES

Exploitanten en eigenaars van installaties en nationale autoriteiten moeten melding maken van een ongeval of een situatie die een ernstig gevaar vormt (een “gebeurtenis” genoemd). Eén gebeurtenis kan echter onder een of meer incidentencategorieën vallen. Voor dezelfde gebeurtenis moet er bijvoorbeeld kennisgeving plaatsvinden in twee incidentencategorieën indien er sprake was van a) een onbedoelde lozing van gas, waardoor b) personeel moest worden geëvacueerd.

De lidstaten meldden 15 gebeurtenissen⁷ in 2020, ten opzichte van 30 in 2019 (exclusief het VK):

- Denemarken — 8 gebeurtenissen (6 in 2019), waaronder 1 zwaar ongeval.
- Kroatië — 3 gebeurtenissen (0 in 2019), waaronder 1 zwaar ongeval.
- Nederland – 4 gebeurtenissen maar geen zware ongevallen (18 gebeurtenissen in 2019, waaronder 1 zwaar ongeval).

Onder zware ongevallen vallen incidenten met een potentieel om dodelijke slachtoffers te maken of ernstig lichamelijk letsel te veroorzaken (ook al hebben ze niet tot dit resultaat geleid).

⁷ Bepaalde gebeurtenissen (die bijvoorbeeld geen verband houden met activiteiten) vallen niet onder de rapportageverplichting.

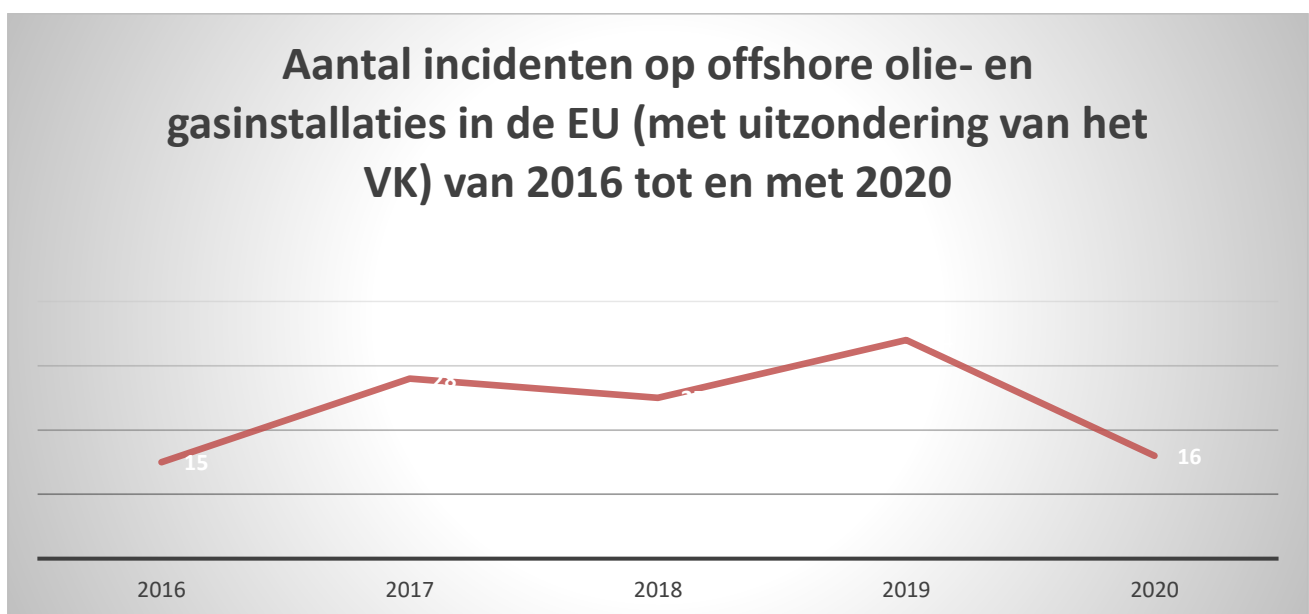
Van de incidenten die zich in 2020 voordeden, behoort 69 % tot de categorie onbedoelde lozingen van gas en/of olie, had 25 % betrekking op defecten van veiligheids- en milieukritische elementen en betrof 6 % het verlies van structurele integriteit. Positief is dat geen melding werd gemaakt van botsingen met vaartuigen of helikopterongevallen en dat geen van de incidenten heeft geleid tot verlies van mensenlevens.

Tabel 4: Incidenten per categorie (zoals uiteengezet in bijlage IX bij de richtlijn offshoreveiligheid, EU-niveau) in 2020

Categorie	Totaal	Percentage van het totale aantal gebeurtenissen in de categorie	Percentage van het totale aantal gebeurtenissen
a) Ongewilde lozingen — totaal	11	100 %	68,75 %
Branden veroorzaakt door ontvlaming van olie/gas	1	9,09 %	6,25 %
Explosies veroorzaakt door ontvlaming van olie/gas	0	0 %	0 %
Niet-ontvlamd gas	5	45,45 %	31,25 %
Niet-ontvlamde olie	5	45,45 %	31,25 %
Gevaarlijke stof	0	0 %	0 %
b) Verlies van controle over de boorput — totaal	0	0 %	0 %
Blow-outs	0	0 %	0 %
Activering van BOP-/divertorsysteem	0	0 %	0 %
Defect aan boorputbarrière	0	0 %	0 %
c) Defect van een veiligheids- en milieukritisch element	4	100 %	25 %
d) Vermindering van structurele integriteit — totaal	1	100 %	6,25 %
Vermindering van structurele integriteit	1	100 %	6,25 %
Vermindering van stabiliteit/drijfvermogen	0	0 %	0 %
Minder vaste verankering	0	0 %	0 %
e) Botsingen met vaartuigen	0		
f) Helikopterongevallen	0		
g) Dodelijke ongevallen^(*)	0		
h) Ernstig letsel bij vijf of meer personen in hetzelfde ongeval	0		

i) Evacuatie van personeel	0		
j) Milieugevallen(**)	0		
Totaal	16		100 %
(*) Uitsluitend indien in verband met een zwaar ongeval. (**) Volgens de lidstaten werden de gerapporteerde zware ongevallen niet als milieugevallen beschouwd.			

Het totale aantal incidenten in de EU daalde van 34 in 2019 (exclusief het VK) tot 16 in 2020 (zie hieronder). Dit is bijna gelijk aan 2016.

Deze afname is grotendeels het gevolg van een daling van het aantal ongewilde lozingen van zowel olie als gas. Incidenten in de categorieën “verlies van controle over de boorput” en “lozingen van gevaarlijke stoffen” zijn in 2020 tot nul gedaald. Het aantal defecten van veiligheids- en milieukritische elementen is tussen 2019 en 2020 echter gestegen van twee naar vier. Net als in 2019 werden twee incidenten aangemerkt als zware ongevallen met een potentieel om dodelijke slachtoffers te maken of ernstig letsel te veroorzaken.

6. CONCLUSIES

In 2020 waren er 363 offshore olie- en gasinstallaties in de EU. De totale olie- en gasproductie is aanzienlijk gedaald van 24 258 kiloton olie-equivalent in 2019 tot 19 941 kiloton olie-equivalent in

2020. Denemarken en Nederland produceerden 74 % van de totale offshore olie- en gasproductie van de EU.

De Commissie heeft de veiligheid van de offshore olie- en gasactiviteiten van de EU beoordeeld op basis van de informatie die de lidstaten overeenkomstig de voorschriften van de uitvoeringsverordening inzake rapportering hebben verstrekt. De nauwkeurigheid van de analyse van de Commissie hangt dan ook af van de nauwkeurigheid van deze informatie.

In 2020 hebben de nationale autoriteiten hun inspanningen voortgezet om een hoog niveau van veiligheid bij offshore olie- en gasactiviteiten te waarborgen met de inspectie van 141 installaties (ten opzichte van 170 in 2019). Denemarken was het enige land dat een handhavingsactie meldde.

In 2020 vonden er, net als in 2019, twee zware ongevallen plaats. Het totale aantal incidenten (zoals gecategoriseerd in tabel 4) daalde van 34 in 2019 tot 16 in 2020, voornamelijk dankzij een daling van het aantal incidenten in Nederland (van 18 naar 4). Net als in 2019 werden er geen dodelijke slachtoffers gemeld, maar er vielen 24 gewonden en 10 zwaargewonden.

Tot besluit kan worden gesteld dat dankzij de verplichte inspecties en de corrigerende maatregelen die zijn genomen overeenkomstig de richtlijn offshoreveiligheid, de werkzaamheden van de autoriteiten van de lidstaten hebben geleid tot een aanzienlijke verbetering van de veiligheid van offshore olie- en gasactiviteiten ten opzichte van 2019.

Om dit hoge veiligheidsniveau in stand te houden, zet de Commissie haar nauwe samenwerking met de EU-Groep van autoriteiten voor offshore olie- en gasactiviteiten (EUOAG) voort. Dit houdt in dat in alle lidstaten op het belang van de toepassing van de beste praktijken moet worden gehamerd en dat de in de groep vertegenwoordigde nationale autoriteiten moeten worden bijgestaan.